

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 25. maj 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 514 (alm. del) efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Andreas Steenberg (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 514:

Har det virkelig været hensigten med samlivskravet i forbindelse med familiesammenføring at ramme tidligere gifte, der har boet sammen i flere år, og som har fundet kærligheden på ny?

Svar:

1. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan oplyse, at samlivskravet, dvs. kravet om, at der skal være tale om et fast samlivsforhold af længere varighed i tilfælde, hvor ansøgeren ikke har indgået ægteskab med den herboende person, blev indsat i udlændingeloven fra 1983, jf. lov nr. 226 af 8. juni 1983.

Nærmere bestemt blev samlivskravet indsat ved et ændringsforslag stillet af den daværende justitsminister til lovforslag nr. L 105, Forslag til Udlændingelov, fremsat den 20. januar 1983.

Det fremgår af den daværende justitsministers besvarelse af Retsudvalgets spørgsmål nr. 115 i forbindelse med udvalgets behandling af lovforslaget, at ændringsforslaget indebar, at reglerne i § 25 om familiesammenføring i den udlændingebekendtgørelse (fra 1980), der var gældende på det tidspunkt, med visse ændringer blev overført til loven. Det fremgår videre, at udlændingebekendtgørelsens § 25 om familiesammenføring er udformet i overensstemmelse med Udlændingelovudvalgets forslag i betænkning nr. 882/1979.

Videre fremgår det, at Tilsynet med Udlændinge og Justitsministeriet ved afgørelsen af, om et bestemt samlivsforhold kan anses for at have haft en længere varighed, har foretaget en konkret vurdering af de nærmere omstændigheder omkring samlivet, herunder fastheden af dette. Det fremgår også, at man i praksis ikke har indsat nogen fast tidsgrænse for samlivets varighed som betingelse for at opnå opholdstilladelse, men at det dog som et vejledende udgangspunkt har været lagt til grund, at samliv normalt skal have bestået i mindst 1½-2 år for at kunne danne

18. juni 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 9466
Akt-id 1653969

grundlag for en opholdstilladelse efter udlændingebekendtgørelsens § 25, stk. 1, nr. 2. Endelig fremgår det, at ændringsforslaget til udlændingelovforslaget ikke tilsigter ændringer af denne praksis.

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet om bidrag fra Udlændingestyrelsen vedrørende styrelsens administration af samlivskravet. Udlændingestyrelsen har oplyst følgende:

”I henhold til bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, sidestilles ugifte samlevende med ægtepar, hvis parret samlever på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed. Opholdstilladelse efter bestemmelsen meddeles således efter en konkret vurdering til udlændinge, der lever sammen med personer, som er fastboende i Danmark, når omstændighederne viser, at parforholdet har en fastere karakter og har haft det gennem længere tid. Der gælder ikke nogen bestemt tidsgrænse for samlivets varighed. Normalt vil 1½ til 2 års dokumenteret samliv på fælles bopæl efter styrelsens faste praksis være tilstrækkeligt til, at der foreligger et fast samlivsforhold af længere varighed.

Afbrudte samlivsperioder lægges sammen, medmindre der har været længere pauser i samlivet, og perioder med fælles bopæl i Danmark indgår med samme vægt som perioder med samliv i et andet land.

For så vidt angår samlivets fasthed stilles der krav om, at parterne har samlevet på fælles bopæl, og det er således ikke tilstrækkeligt, at parterne gennem en længere periode har samlevet med hinanden under ferieophold eller længerevarende besøgsophold.

Ud over varigheden af samliv på fælles bopæl kan momenter som den samlede varighed af bekendtskabet, barn i vente samt anskaffelse af bolig med henblik på samliv m.v. indgå med en vis vægt i vurderingen af forholdets fasthed. Hvis et samlevende par oplyser at have været gift på et tidligere tidspunkt, vil denne oplysning tillige indgå i den samlede vurdering af forholdets fasthed. Det vil i den forbindelse være af betydning, om der er forløbet længere tid fra ægteskabets ophør og til, at parret på ny samlever, idet fastheden af forholdet i højere grad understøttes i de tilfælde, hvor der alene er forløbet kort tid.

Dokumentation for, at parret har samlevet på fælles bopæl i fast samlivsforhold af længere varighed, kan bl.a. foreligge i form af udskrift fra officielle registre, at samleverne har modtaget post på adressen til den fælles bopæl, eller at parternes arbejdsgivere har oplyst den pågældende adresse på lønsedler eller lignende. Hvorvidt den fremlagte dokumentation er tilstrækkelig til at godtgøre, at parret har etableret et fast samlivsforhold af længere varighed, beror på en skønsmæssigt præget vurdering af alle sagens omstændigheder.

Der kan forekomme tilfælde, hvor ugifte samlevende ikke kan dokumentere samliv på fælles bopæl i et fast samlivsforhold af længere varighed, og derfor ikke er omfattet af praksis efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, men hvor parret, uanset dette, må anses for at have etableret et familieliv omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) artikel 8.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD) praksis skal der foretages en konkret vurdering af, om et ugift pars forhold udgør et familieliv i EMRK artikel 8's forstand. Ved denne vurdering skal der blandt andet lægges vægt på, om parret er samlevende, varigheden af forholdet, og om parret har fået børn eller på anden måde udtrykt en forpligtelse over for hinanden. Det er som udgangspunkt en betingelse, at parret er samlevende, men der er eksempler på, at EMD har fraveget denne betingelse i sager, hvor et par gennem en længere årrække har haft et fast forhold uden at være samlevende og i denne periode fået børn sammen.

I situationer, hvor styrelsen vurderer, at det ikke er godtgjort, at et ugift par har etableret et fast samliv af længere varighed, foretager styrelsen af egen drift en vurdering af, hvorvidt parret i stedet kan anses for at have etableret et familieliv inden for rammerne af EMRK artikel 8, og i givet fald, hvorvidt Danmark er forpligtet til at beskytte dette familieliv. Er disse to forudsætninger opfyldt, meddeles der opholdstilladelse i henhold til udlændingelovens § 9 c, stk. 1.”

Mattias Tesfaye

/

Øzlem Gencay Akar